

REPUBLIKA HRVATSKA
Županijski sud u Splitu
Gundulićeva 29 a, Split

Poslovni broj GŽ-2360/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Splitu, po sutkinji toga suda Vesni Kuzmičić, po sucu pojedincu, u pravnoj stvari 1. tužiteljice Ide Curkovečki, OIB 50011675495, iz Curkovca, Curkovec 11 i 2. tužitelja Kristiana Curkovečki, OIB 35862857403, iz Curkovca, Curkovec 11 (kao nasljednika iza pokojnog Ivana Curkovečki, OIB 30776734127, iz Curkovca, Curkovec 11), protiv 1.tuženika HRVATSKE VODE, pravna osoba za upravljanje vodama, OIB 28921383001, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Kardum, odvjetnik iz Kardum & Partneri, odvjetničko društvo j.t.d., Zagreb, Mihanovićeve 14 i 2.tuženika VODOPRIVREDA LONJA-ZELINA d.o.o., OIB 27771576344, Dugo Selo, Zagrebačka 35, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ljubenko & Partneri, Zagreb, Branimirova 29, radi naknade štete, odlučujući o žalbama tuženika protiv rješenja Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj Pu P-297/2019-55 od 24. srpnja 2025., 2. lipnja 2026.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj Pu P-297/2019-55 od 24. srpnja 2025. i predmet vraća tome sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

1. Rješenjem prvostupanjskog suda odbijeni su kao neosnovani prijedlozi 1.tuženika i 2.tuženika za ponavljanje predmetnog pravomoćno okončanog parničnog postupka.
2. Protiv navedenog rješenja žale se tuženici te rješenje pobijaju u cijelosti zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP) uz žalbeni prijedlog da se pobijano rješenje preinači u smislu navoda žalbi.
3. Žalbe su osnovane.

4. Prvostupanjski sud je u provedenom postupku utvrdio:

- da je u ovoj pravnoj stvari proveden parnični postupak povodom tužbe pravne prednice tužitelja, protiv tuženika radi naknade štete te da je pravomoćnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Stalna služba u Sv. Ivanu Zelini broj Pn-1214/15 od 22. siječnja 2016. prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja Ivana Curkovečkog kojom je presudom naloženo tuženicima solidarno mu isplatiti na ime naknade štete iznos od 49.881,90 kn,

- navedena naknada da mu je isplaćena zbog toga što su mu tuženici izvođenjem radova devastirali zemljište u njegovom vlasništvu time da je tužitelj bio prvo naručitelj, a 2.tuženik izvođač tih radova,

- da je uvodno citirana presuda prvostupanjskog suda bila potvrđena presudom ovog suda GŽ-1323/17 od 1. prosinca 2017.,

- da su tuženici pravovremeno podnijeli prijedloge za ponavljanje postupka, a koje temelje na rješenju Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-7109/16-3 od 23. ožujka 2020. te da su prijedloge podnijeli u roku iz članka 423. stavak 1. točka 5. i 6. ZPP-a,

- da tuženici-predlagatelji svoje prijedloge za ponavljanje postupka temeljne na članku 421. stavak 1. točka 9. i 10. ZPP-a odnosno da je nadležno tijelo naknadno pravomoćno riješilo prethodno pitanje (članak 12. stavak 1. i 2.) na kojim se temelji odluka suda i razlog da stranka sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih je za stranku mogla biti donesena povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrijebljeni u prijašnjom postupku,

5. Po stavu prvostupanjskog suda prijedlozi predlagatelja nisu utemeljeni naime, 1. i 2. tuženik svoj prijedlog za ponavljanje postupka temelje na tome da je nakon pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka Županijski sud u Zagrebu donio rješenje poslovni broj GŽ 7109/16-3 od 24. ožujka 2020., kojim je preinačio prvostupanjsko rješenje i odbio je tužbeni zahtjev radi smetanja posjeda pravnog prednika tužitelja Ivana Curkovečkog i to podnesen protiv istih tuženika kao i u ovoj pravnoj stvari.

6. Dakle, 1. i 2. tuženici tvrde da bi pravomoćno odbijanje tužbenog zahtjeva radi smetanja posjeda predstavljalo prethodno pitanje za ovaj postupak.

7. Najprije, treba istaknuti kako su prijedlozi 1. i 2. tuženika u izravnoj suprotnosti sa dijelom obrazloženja iz rješenja Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-7109/16-3 od 24. ožujka 2020., a na kojoj odluci tuženici temelje svoje prijedloge za ponavljanje ovog pravomoćno okončanog parničnog postupka. Naime, u obrazloženju te drugostupanjske odluke izričito je navedeno kako otklonjena posjedovna zaštita ne isključuje pravo tužitelja na podnošenje zahtjeva za naknadu štete.

8. Takvo utvrđenje drugostupanjskog suda vezano je uz samu pravnu prirodu parničnog postupka radi smetanja posjeda u kojem je raspravljanje ograničeno. Naime, u odredbi čl. 441. ZPP-a propisano je kako će se raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničiti samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o

pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

9. Dakle, parnični postupak zbog smetanja posjeda specifičan je parnični postupak pa je posljedično i posebno reguliran odredbama čl. 438. – 445 ZPP-a i to u posebnoj dvadeset i osmoj glavi tog zakona te kao takav po pravnom shvaćanju ovog suda ishod tog postupka ne može predstavljati prethodno pitanje za ovaj postupak radi naknade štete.

10. Iz tog razloga je i u samoj prethodno citiranoj odluci Županijskog suda u Zagrebu na kojoj 1. i 2. tuženici temelje svoje prijedloge za ponavljanje ovog pravomoćno okončanog postupka taj sud i naveo kako odbijanje pružanja posjedovne zaštite ne utječe na pravo tužitelja na podnošenje odštetnog zahtjeva.

11. Slijedom navedenoga, prijedlozi 1. i 2. tuženika za ponavljanje ovog parničnog postupka u izravnoj su suprotnosti sa drugostupanjskom odlukom na kojoj oni temelje svoje prijedloge.

12. Posljedično, u ovoj pravnoj stvari nije ispunjen razlog za ponavljanje postupka iz odredbe čl. 421. st. 1. t. 9. ZPP-a, budući da pravomoćno okončani 5 Poslovni broj: Pu P-297/2019-55.

13. Gore navedeni zaključak prvostupanjskog suda, međutim, ne prihvaća ovaj žalbeni sud kao ispravan. Uvidom u spis predmeta, naime, utvrđuje se da je odlukom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-7109/16 od 24. ožujka 2020. preinačeno prvostupanjsko rješenje kojim je utvrđeno smetanje posjeda tužiteljice na način da je sada preinačenom odlukom odbijen tužbeni zahtjev kojim se traži posjedovna zaštita i utvrđenje čina smetanja posjeda tužiteljice.

14. Ovdje pravomoćnom presudom sud je usvojio tužbeni zahtjev i obvezao tuženike na isplatu sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22. siječnja 2016. do isplate.

15. U citiranoj odluci Županijskog suda u Zagrebu koja je osnov prijedloga za ponavljanje postupka, taj sud zaključuje da 2006. godine nije bilo regulacije odnosno uređenja vodotoka nego da je potok reguliran još 1985. godine dok je 2006. godine bilo čišćenje vodotoka. Ovo je bilo potrebno, jer su tužitelj i njegovi prednici, zanemarili održavanje vodotoka i onečistili ga te da je bilo potrebno radi opće sigurnosti od poplave i zaštite ljudi i imovine to počistiti. Ovo sud temelji na iskazima svjedoka Ivana Bađuna i Branka Curkovečkog prema kojim iskazima je predmetni kanal bio neodržavan od strane pok. Tužiteljice jer je isti bio obrastao šibljem i panjevima te tijekom godina zatrpavan zemljom.

16. Međutim, pravomoćna odluka polazi od činjenice, što jasno proizlazi iz činjeničnih utvrđenja navedenih u odluci ovog suda GŽ-1323/2017 od 1. prosinca 2017. da su se radovi na uređenju kanala odnosno potoka Curkovec izvodili od 14. rujna 2006. do 21. studenoga 2006. te da je upravo u tom razdoblju tužiteljici nanesena imovinska šteta nastala devastacijom poljoprivrednog zemljišta te nemogućnošću uzgoja poljoprivrednih kultura.

17. Dakle, sudovi u postupku prije podnošenja prijedloga za ponavljanje su samo utvrdili što je bilo 2006. godine bez da se uzelo kao relevantno stanje 1985. godina i

obveze vlasnika nekretnina uz potok da taj isti potok i održavaju, odnosno da ga ne zatrpavaju.

17.1. Isto tako, osnovano žalitelji u žalbi navode kako prvostupanjski sud pravilno ne zaključuje kada tvrdi da rješenje u postupku smetanja posjeda ne može biti prethodno pitanje u postupku naknade štete. Naime, prvostupanjski sud samo takav stav zauzima bez da ga obrazlaže i elaborira. U odnosu na ovaj prijedlog tuženika, odgovoriti je da doista postupak smetanja posjeda (dakle, utvrđenje čina smetanja i njegovog počinitelja) samo po sebi ne utječe na naknadu štete, ali činjenice pravomoćno utvrđene u takvom postupku mogu biti relevantne u postupku naknade imovinske štete, o čemu je u konkretnom slučaju riječ te sud navedeno mora utvrditi kako bi pravilno utvrdio osnovne elemente naknade štete, odnosno protupravnost i uzročnu vezu.

18. Dakle, evidentno je riječ o novom dokazu koje su tuženici iznosili tijekom predmetnog parničnog postupka, a koji bi eventualno mogli predstavljati osnovu za dosuđenje povoljnije presude u odnosu na tužene.

19. Radi svega iznesenog, valjalo je uvažiti žalbe tuženika te pobijano rješenje ukinuti sukladno odredbi članka 380. točka 3. ZPP-a.

U Splitu, 2. lipnja 2026.

Sutkinja

Vesna Kuzmičić

Broj zapisa: **9-30888-dba9a**

Kontrolni broj: **0d6ae-c5ea3-fd5dd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.